

HULP IN NOOD

**ONDERLINGE VERZEKERINGSMAATSCHAPPIJ
VOOR VISSERSVAARTUIGEN**

SAMENWERKENDE VENNOOTSCHAP

**ZETEL :
HENDRIK BAELSKAAI 27, OOSTENDE**

JAARVERSLAG 1972

JAARVERSLAG 1972

Vlaams Instituut voor de Zee
Flanders Marine Institute

HULP IN NOOD

**ONDERLINGE VERZEKERINGSMAATSCHAPPIJ
VOOR VISSERSVAARTUIGEN**

SAMENWERKENDE VENNOOTSCHAP

ZETEL :

HENDRIK BAELSKAAI 27, OOSTENDE

JAARVERSLAG 1972

JAARVERSLAG 1972

Dames, Heren,

Het is voor de eerste maal sinds 1953, dus in 20 jaar, dat Uw beheerraad een uitbatingsrekening dient voor te leggen, die ons niet zal toelaten een teruggave op de gestorte premies toe te kennen. Het winst-saldo bedraagt voor 1972 inderdaad slechts 117.312 fr.

Aan de basis van deze relatieve beperkte winst liggen de zware "Eigen Schaden" en "schaden aan derden" die Hulp in Nood dit jaar had te dragen, namelijk :

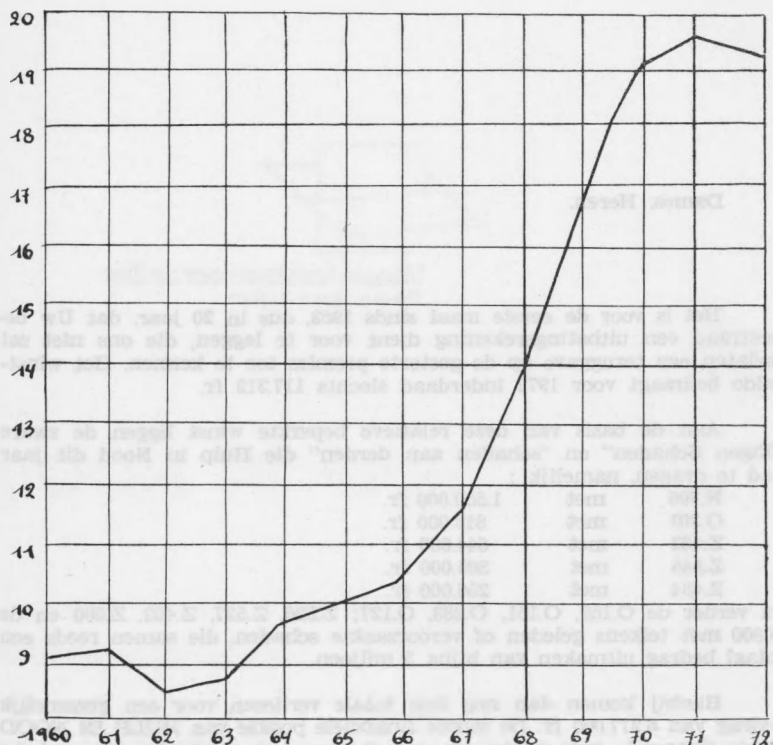
N.706	met	1.550.000 fr.
O.301	met	813.000 fr.
Z.462	met	644.000 fr.
Z.545	met	305.000 fr.
Z.484	met	256.000 fr.

en verder de O.169, O.151, O.288, O.127; Z.526, Z.527, Z.462, Z.500 en de N.800 met telkens geleden of veroorzaakte schaden, die samen reeds een totaal bedrag uitmaken van bijna 5 miljoen.

Hierbij komen dan nog drie totale verliezen voor een gezamenlijk bedrag van 6.217.000 fr. De sterke financiële positie van HULP IN NOOD en de financiële zorg waarmede uw beheerraad de maatschappij in al die jaren geleid heeft, staan echter borg voor een gezonde exploitatie zodat ook dit jaar de premie-tarieven niet eens dienden verhoogd te worden, niettegenstaande de herstellingskosten in twee jaar tijd van minstens 40 % verhoogd zijn.

De recessie in de visserij die zich vooral laat uiten in een sterk teruglopende nieuwbouw te Oostende, waar sedert twee jaar geen enkel nieuwbouw voor die haven plaats had, was zeker de eerste aanleiding tot een licht verminderd premie-inkomen. Voor 1972 tellen we: 19.224.297 fr. tegenover 19.625.747 fr. in 1971. Het is de eerste maal sinds tien jaar dat we een teruglopend premie-inkomen dienen te boeken. We menen notwithstanding dat we in 1973 terug een lichte vooruitgang zullen kunnen melden. Inderdaad verzekert Hulp in Nood op 1 januari 1973 een kapitaal van 633 miljoen tegenover 625 miljoen in 1971. Deze vooruitgang, hoe klein ook, is toch bemoedigend in een periode van terugloop van de totale vissersvloot. In de loop van het jaar zal die nieuwbouw nog van minstens 50 miljoen verhogen, zodat we de kaap der 700 miljoen zullen overschreden hebben.

PREMIE-ONTVANGST-KURVE (in miljoen fr.)

De grafiek van de premie-kurve toont aan dat het premie-inkomen van Hulp in Nood zich stabiliseert tussen 19 en 20 miljoen. We kunnen hieraan ontleiden dat we een periode tegemoet gaan die voor de visserij feitelijk een teruggang betekent, want gelijk blijven is achteruitgaan.

De ontleding van onze jarenlange statistiek geeft ons echter de overtuiging dat deze stagnatie na enkele jaren terug zal overgaan in een nieuwe uitschieter die de kaap van de 20 miljoen aan premieinkomen ver zal doen overtreffen. De visserij staat terug op een onzeker punt, zoals we die in de jaren 1959-60-61 gekend hebben. Er is een aarzeling merkbaar die zich vooral manifesteert in een uiterst voorzichtige aanpak van nieuwbouw. De internationale geladenheid vooral met betrekking tot de eventuele eenzijdige uitbreiding der visserijlimieten hebben zeker al een rem gezet op een mogelijke uitbreiding, ombouw of vernieuwing van de ijslandvloot. Ook de praktisch niet bij te houden bouwkosten zijn een even grote rem op de nieuwbouw.

Nochtans, moest tot de werkelijke herschatting overgegaan worden van de bestaande vloot vergeleken met de huidige bouwprijzen, dan zou de geschatte waarde van vele bij ons verzekerde vaartuigen, zelfs rekening houdend met hun vetustiteit, in veel gevallen van tien tot dertig ten honderd verhoogd dienen te worden, wat ons op een werkelijke geschatte waarde van meer dan 700 miljoen fr. zou brengen met als gevolg een meer premie-inkomen van ongeveer drie miljoen frank.

PREMIESTATISTIEK EN VERZEKERDE KAPITALEN

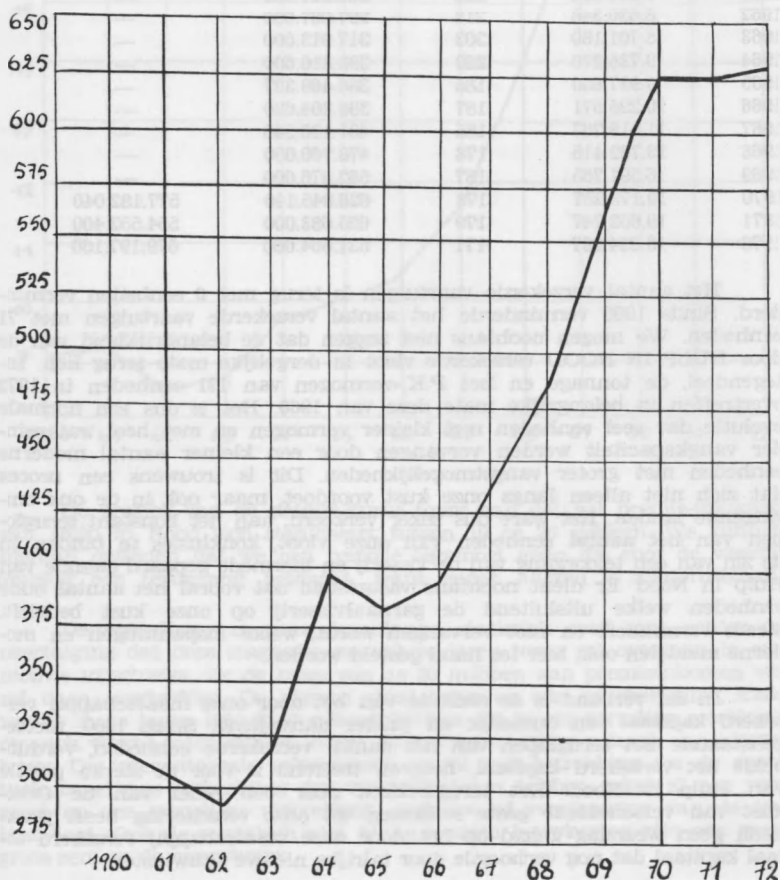
Jaar	Premies	Aantal vaartuigen	Verzekerd kapitaal	Herverzekerd bij totaal verlies
1960	9.219.718	242	316.810.902	—
1961	9.244.394	228	309.921.902	—
1962	8.630.348	218	297.087.000	—
1963	8.701.180	203	317.913.000	—
1964	9.735.270	223	398.310.600	—
1965	9.937.659	185	386.469.327	—
1966	10.225.571	187	398.304.620	—
1967	11.518.767	185	431.126.240	—
1968	13.722.415	178	478.760.000	—
1969	16.591.765	187	562.576.000	—
1970	19.173.287	178	626.845.140	577.132.040
1971	19.652.747	179	625.683.000	554.552.400
1972	19.224.297	171	631.664.060	579.197.160

Het aantal verzekerde vaartuigen is terug met 6 eenheden vermindert. Sinds 1960 verminderde het aantal verzekerde vaartuigen met 71 eenheden. We mogen nochtans niet zeggen dat de belangrijkheid van de door HULP IN NOOD verzekerde vloot in dergelijke mate terug liep. Integendeel, de tonnage en het P.K.-vermogen van 171 eenheden in 1972 overtreffen in belangrijke mate deze van 1960. Het is dus een normale evolutie dat veel eenheden met kleiner vermogen en met heel wat minder vangcapaciteit werden vervangen door een kleiner aantal moderne eenheden met groter vangstmogelijkheden. Dit is trouwens een proces dat zich niet alleen langs onze kust voordoet, maar ook in de ons omringende landen. Het ware dus zeker verkeerd, aan het konstant teruglopen van het aantal eenheden van onze vloot, konklusies te binden in de zin van een teloorgang van de visserij en hiermede gepaard gaande van Hulp in Nood. Er dient nochtans vastgesteld dat vooral het aantal oude eenheden welke uitsluitend de garnaalvisserij op onze kust bedrijft, steeds vermindert en niet vervangen wordt, welke inspanningen en moderne middelen ook, hier ter hand gesteld worden.

In dit verband is de evolutie van het door onze maatschappij verzekerd kapitaal een duidelijk en juist aanwijzing. Sinds 1960, niettegenstaande het teruglopen van het aantal verzekerde eenheden, verdubbelde het verzekerd kapitaal, hetgeen treffend is voor de sterke positie van Hulp in Nood. Het terugtrekken door een reder van de Oostkust van verscheidene grote eenheden uit onze verzekering heeft praktisch geen weerslag gehad op het door onze maatschappij verzekerd totaal kapitaal dat nog verhoogde door talrijke nieuwe aanwinsten.

Op het totaal verzekerd kapitaal van 631 miljoen frank werd voor totaal verlies 579 miljoen herverzekerd, hetgeen duidelijk meer is dan voor het jaar 1971. Dit vindt zijn oorzaak in het feit, dat we in 1972 een aftrekcoëfficiënt bij totaal verlies toegepast hebben dat lager was dan in het voorgaande jaar. Het verschil van 52 miljoen tussen het verzekerd en het herverzekerd kapitaal vertegenwoordigt dus de totale aftrek bij totaal verlies of vetuusteit voor de ganse vloot volgens de ouderdom der schepen. Voor 1973 zal deze vetuusteitafrek bij totaal verlies terug hoger liggen omdat het toegepast coëfficiënt eveneens groter is.

KURVE VAN VERZEKERD KAPITAAL (in miljoen fr.)

VERGELIJKENDE TABELLEN DER VERZEKERDE VAARTUIGEN PER THUISHAVEN

Oostende

Jaar	Getal	Verzekerde waarde	Herverzekerde waarde
1960	71	114.456.000	
1961	70	112.459.000	
1962	65	109.462.000	
1963	59	119.868.000	
1964	64	136.270.000	
1965	47	119.082.000	
1966	45	109.468.800	
1967	44	123.214.000	
1968	44	126.920.000	
1969	48	156.117.000	
1970	53	232.049.200	203.366.390
1971	51	235.400.860	200.681.555
1972	47	184.384.930	170.613.680

Zeebrugge

1960	129	164.358.402	
1961	114	154.258.402	
1962	109	144.652.000	
1963	103	153.824.000	
1964	115	213.634.000	
1965	94	209.757.327	
1966	96	226.735.620	
1967	95	243.285.240	
1968	87	269.487.000	
1969	92	301.418.000	
1970	84	297.174.940	284.731.840
1971	88	296.743.360	270.642.025
1972	83	335.279.130	306.941.390

Nieuwpoort

1960	42	37.996.500	
1961	44	43.204.500	
1962	44	42.972.000	
1963	41	44.221.000	
1964	44	48.416.000	
1965	44	57.630.000	
1966	46	62.101.000	
1967	46	64.627.000	
1968	47	82.353.000	
1969	47	104.773.000	
1970	41	97.621.000	89.083.810
1971	40	93.538.780	86.024.110
1972	41	111.744.180	101.642.090

Niettegenstaande het totaal verzekerd kapitaal van onze vloot licht vermeerderde, kennen we in Oostende een duidelijke kapitaalsvermindering. Dit vindt vooral zijn oorzaak in het uitvallen van de O.317 met een verzekerd kapitaal van ruim 22 miljoen, eveneens het uitscheiden of stilleggen van bedrijf van enkele andere vaartuigen.

In Zeebrugge verhoogde het verzekerd kapitaal echter gevoelig. Inderdaad kregen we daar enkele nieuwe eenheden terwijl anderzijds de verzekerde waarde van verscheidene vaartuigen verhoogde door inbouw van nieuwe motor, of zoals voor de Z.34 door veranderingswerken.

Wat de westkust betreft verhoogde het verzekerd kapitaal eveneens vooral mede door het overkomen van een paar eenheden van een andere thuishaven.

SCHADEGEVALLEN :

Tabel der aangegeven schaden :

Jaar	Aantal verz. eenheden	Aantal aange- geven schaden	Gemiddelde per varende eenheid
1963	203	278	1,37
1964	223	282	1,26
1965	185	289	1,56
1966	187	277	1,48
1967	185	333	1,80
1968	178	284	1,60
1969	187	279	1,50
1970	178	297	1,67
1971	179	253	1,31
1972	171	286	1,67

Konden we verleden jaar schrijven dat het aantal schadegevallen in het jaar 1971 daalde, dan moeten we tot de spijtige vaststelling voor 1972 komen dat het aantal schadegevallen ten overstaan van het vorige jaar met 33 eenheden verhoogde en dit bij een nochtans verminderd aantal verzekerde eenheden. Het gemiddeld aantal schadegevallen per varende eenheid verhoogde hierdoor eveneens gevoelig en wel van 1,31 in 1971 tot 1,67 in 1972. We mogen werkelijk zeggen, dat op gebied van opgelopen schaden, Hulp in Nood zeker in 1972 niet gespaard bleef. Ter illustratie hiervan geven we hierna een tabel van de partikuliere averijen over de laatste tien jaren:

Partikuliere averijen over de jaren 1963/1972

Jaar	Schadebedrag	Verzekerd kapitaal	Aantal eenheden
1963	2.392.577	317.913.000	203
1964	2.971.579	398.310.600	223
1965	3.353.241	386.469.327	185
1966	2.272.961	398.304.620	187
1967	5.040.437	431.126.240	185
1968	4.430.391	478.760.000	178
1969	4.870.264	562.576.000	187
1970	5.561.980	626.845.140	178
1971	3.180.073	625.683.000	179
1972	9.612.168	631.644.060	171

Zoals we kunnen vaststellen liggen de partikuliere averijen bijzonder hoog voor 1972. Nemen we de jaren 1963 en 1964 met respectievelijk 2.392.000 en 2.971.000 fr. aan schaden en houden we rekening met de verhoging aan verzekerd kapitaal tussen deze beschouwde jaren en 1972, dan zou, volgens deze verhouding, het schadecijfer van 1963 slechts met 2 en het cijfer van 1964 met 1,6 mogen vermenigvuldigd worden, hetgeen nog altijd respectievelijk slechts 4.784.000 en 4.753.000 fr. zou betekenen. Deze cijfers zijn zeker nog altijd niet vergelijkbaar met het uitzonderlijk bedrag aan schaden in 1972. In het gunstigste geval mogen we aannemen dat het in 1972 slechts om toevallige omstandigheden zou gaan.

Logische redenen om dit bijzonder hoog bedrag te verklaren liggen er gelukkig niet voorhanden zodat we ons hopelijk voor de volgende jaren terug aan een voortzetting van meer aannemelijke schadecijfers mogen verwachten.

Per thuishaven ingedeeld krijgen we volgende tabel over de laatste drie jaren.

	Aangegeven schaden			Aantal verzekerden vaartuigen			Schade-indeks per eenheid		
	1970	— 71	— 72	1970	— 71	— 72	1970	— 71	— 72
Oostende :	100	73	82	53	51	47	1,89	1,43	1,74
Zeebrugge :	160	133	167	84	88	83	1,90	1,51	2,—
Nieuwpoort :	37	47	37	41	40	41	0,90	1,18	0,90
	297	253	286	178	179	171			

In 1971 konden we op deze plaats schrijven dat de schaden ten overstaan van het jaar voordien gevoelig teruggelopen waren in elk der thuishavens. Voor Oostende en vooral voor Zeebrugge krijgen we nu een gevoelige vermeerdering van aangegeven schaden terwijl Nieuwpoort zich gunstig uitzondert.

In Oostende krijgen we 9 schaden meer, maar voor de Oostkust wordt dit een meeraangifte van 34 schadegevallen, hetzij voor de totale zeebrugse vloot een gemiddelde aangifte van 2 schadegevallen per varende eenheid, hetgeen uitzonderlijk hoog is.

Het is verder tekenend dat de vaartuigen die gevoerd worden door de eigenaar zelf, minder schaden laten registreren dan deze gevoerd door personeel, vreemd aan de uitbating. Hierom ook tellen we doorgaans minder schadegevallen onder de kleinere kustvaartuigen.

BALANS 1972

A. AKTIEF

I. BESTEED

1) Onroerend			
gronden	6.088.511		
gebouwen	2.325.119	8.413.630	
2) Mob. & Getuig	659.351		
Amortisaties	— 332.094	327.257	
3) Waarborgen		5.000	8.745.887

II. BESCHIKBAAR

1) Banken	779.119		
2) Postrekening	21.866		
3) Kas	56.708		857.693

III. VERWEZENLIJKBAAR

1) Diverse leningen	17.536.669		
2) Scheepskredieten	11.363.317		
3) Debiteuren	143.297		
4) Herverzekeringspremies	419.566		
5) Participaties	1.000.000		30.462.849
			<u>40.066.429</u>

B. PASSIEF

I. TEGENOVER HAARZELF

1) Provisiefonds	17.599.864		
2) Wettelijke reserve	41.411		17.641.275

II. TEGENOVER DE LEDEN

1) Kapitaals aandelen	48.795		
2) Voorbehoudingsfonds	16.813.163		16.861.958

III. TEGENOVER DERDEN

1) Checks in omloop	91.289		
2) Krediteuren	740.101		
3) Te innen premies	293.457		
4) Lopende averijen	4.321.037		5.445.884

IV. WINST EN VERLIES 1972

117.312

40.066.429

UITBATINGSREKENING 1972

DEBET

Kommissielonen	522.137
Belastingen	481.644
Herverzekeringspremies	7.759.400
Aflossing Mob. & Getuig	114.687
Verscheidene schaden	9.612.168
Algemene onkosten	3.107.500
	21.597.536
Winst en verlies 1972	117.312
	21.714.848

KREDIET

Premies	19.224.197
W.V. Interesten	50.974
W.V. Verscheidene	4.385
Winst op gronden	656.102
Interesten scheepskrediet	264.536
Meerwaarde gronden	1.500.000
	21.700.194
Overdracht winst 1971	14.654
	21.714.848

Dat de uitbatingsrekening 1972 slechts een relatieve kleine winst oplevert is vooral te wijten aan de post "Verscheidene schaden" die in 1972 het zeer hoog bedrag van 9.612.168 fr. bereikte tegenover slechts 3.180.073 fr. in 1971. Deze grote uitkering voor partikuliere averijen werd zoals reeds gezegd, vooral in de hand gewerkt door enkele zeer zware aanvaringen en machinebreuken. De post partikuliere averijen overtreft in 1972 met bijna 3.400.000 fr het gezamenlijk bedrag der drie totale verliezen die we in ditzelfde jaar leden. De vermindering van de algemene onkosten met 146.000 fr en van de belastingen met bijna 900.000 fr heeft gelukkig een korrigerende invloed gehad.

Anderzijds kregen we ook een mindere premie-inkomst van nagenoeg 430.000 fr. Voegen we hieraan toe dat de post "interesten" en de post "verscheidene baten" bijna 1 miljoen minder opbrachten en slechts gedeeltelijk opgevangen werden door een meer-opbrengst van 532.000 fr. van winst op verkoop van gronden, dan kunnen we bijna zeggen, dat er werkelijk een samenloop van omstandigheden aan de basis ligt van deze kleine winstsaldo.

BESLUIT

Zoals U hebt kunnen vaststellen, is 1972 het eerste jaar sinds 1953 waarin geen teruggave op de gestorte premies zal kunnen toegekend worden tengevolge van het groot bedrag aan partikuliere averijen, die zo maar 6 miljoen meer bedragen dan vorig jaar. Het totaal dezer schaden in 1972 komt overeen met 50 % van de betaalde premies en de meeruitkering in 1972 ten overstaan van 1971 bedraagt 33 % der premies, hetgeen betekent dat, hadden we nagenoeg slechts dezelfde schaden hoeven uit te betalen, het premie-overschot dit jaar ongeveer 33 % zou geweest zijn.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt duidelijk dat het van het grootste belang is verder reserves te blijven aanleggen, omdat onverwacht zware katastrofen op zee, zowel wat de totale verliezen, de eigen schaden als de schaden aan derden betreffen, ons kunnen verplichten daarop beroep te doen, zo we niet wensen de premies te verhogen. Het is dan ook duidelijk dat de wijze waarop we onze reserves verhoogden door de winsten van onze gronden daarheen te voeren aantoont dat dit een zeer nuttige kapitaalbelegging is geweest, des te meer, daar het verlenen van kredieten voor de bouw van schepen ons sinds verscheidene jaren niet meer toelaat dergelijke beleggingen te doen. Men zou dus van de voordelige jaren moeten gebruik maken om minstens 5% van het verzekerd kapitaal als reserve te houden tegen onverwachte rampen.

Op dit punt hebben we twee jaar geleden gefaald vermits we toen de reserves van nagenoeg 7 miljoen hebben verminderd om die te voegen bij het voorbehoudingsfonds der leden, al mogen het de spaarcenten genoemd van hen die de maatschappij gesticht en in de eerste jaren gespijsd hebben. Toen hadden deze bedragen nog een grote waarde welke minstens het dubbel van ons huidig kapitaalbezit betekende, in acht genomen dat dit nu minstens van de helft gedevalueerd is. Het hoofddoel in deze 33 jaren van ons bestaan nagestreefd, nl. de premie zo laag mogelijk houden en een goede polis aan de verzekerden verschaffen, is verwezenlijkt.

Wat de kredieten voor scheepsbouw betreft, zullen die, zo geen verdere reserves gevormd worden, dienen beperkt, daar de bouwkosten enorm gestegen zijn en dus het voorhanden zijnde kapitaal ons slechts toelaat dit in tijd en bedrag te beperken, daar sommigen hun eigen kapitaal aan hoger interesten uitzetten om onze reserves aan een lage interest te gebruiken. Dit zal ons verplichten nog slechts kapitalen uit te lenen aan de interest door de banken geëist om speculaties van dien aard te voorkomen.

Sedert 1963 werd voor 32.870.000 fr. aan kredieten uitgeleend aan voorwaarden, welke zelfs door de N.M.K.N. niet gegeven worden en steeds met de gedachte de cooperatieve geest te bevorderen en de reders te doen inzien dat hun heil alleen gelegen is in cooperatieve samenwerking.

Dat sommige maatschappijen en vooral leveranciers met allerlei middelen deze idee bekampen is niet te verwonderen.

Sommigen onder hen zijn schatrijk geworden dankzij hun leveringen aan de reders én vissers met als gevolg dat ze nu zelf reder zijn geworden met de winsten op de beroepsmensen verwezenlijkt, en de instellingen door deze laatsten opgebouwd met alle geoorloofde en ongeoorloofde middelen en voor eigen privaat belang willen vernietigen.

Onder de reders zijn er die niet schijnen te willen beseffen dat ze nog steeds de huidige bloei te danken hebben aan de oprichting van de Rederscentrale, die sedert 1958 enorm veel werk aflegde om de sociale anarchie en economische onverschilligheid die in de hogere officiële middelen ten opzichte van de visserij bestond, in voor de visserij nuttige banen te leiden.

Velen schijnen de toestanden van 20 à 30 jaar geleden vergeten te hebben. De weelde leidt tot onverschilligheid ten opzichte van al wat in cooperatief verband verwezenlijkt werd.

Als we zien, dat een coöperatieve visafslag alle andere met al hun verscheidenheid aan kosten, deed verdwijnen. Als we nagaan dat dank zij de coöperatieven SCAP en H.I.N., alle leveranciers en verzekeringen verplicht zijn hun prijzen en premies aan te passen aan de onze. Als we zien dat voor het leveren van werk- en beschermkledij, de prijzen nu 30% lager liggen dan ze vóór de onlangs genomen maatregelen waren en voorheen één monopolium betekende in de handen van één handelaar, die enorme winsten verwezenlijkte, dan stellen we ons de vraag wat het opnieuw zou worden, moest de Rederscentrale, de O.V.A. Hulp in Nood en SCAP verdwijnen en de prijzen en premies aan de willekeur van enkele profiteurs overgelaten worden.

Beseffen veel reders wel de waarde en het belang van dit alles? Of is de winst, door sommigen gemaakt nog te groot om hand in hand te blijven voortwerken ten voordele van allen en hen zelf?

Wij hebben gemeend U allen, van klein tot groot, hierop eens te meer te moeten wijzen opdat U het groot belang hiervan zou beseffen.

Uw directeur is weliswaar de stichter en leider van Hulp in Nood én van SCAP. Hij was het, die al de visafslagers het deed opgeven en tot één coöperatieve verenigde samen met enkele getrouwen onder U. Hij is de medestichter van Hand in Hand Oostende, de stichter van Hand in Hand Zeebrugge. Hij heeft Hand in Hand Zeebrugge, coöperatief de weg gewezen welke ze moeten bewandelen opdat de reders aldaar goedkoper zouden kunnen kopen. Hij is het die in vele organisaties uw belangen verdedigt.

Er zal een ogenblik komen dat hij er het bijtje bij zal moeten neerleggen.

Zit U dan verder de moed opbrengen deze coöperatieve in stand te houden en niet te laten te loor gaan ten voordele van enkelen die er alleen op uit zijn zich zelf, maar niet de algehele visserij, vissers inbegrepen, te laten leven en bloeien.

Dat is het wat wij U heden nogmaals op het hart wilden drukken, nu het 33e jaar van ons bestaan en het 25e jaar van onze zustermaatschappij SCAP ingegaan zijn, omdat deze organisaties door ons niet gesticht en verdedigd worden voor ons, maar voor U en na ons, ook deze gedachte en strijd dient voortgezet.

Als wij dikwijls ten opzichte van de stedelijke en hogere overheid met de pen vrij onzacht zijn geweest, dan is het niet voor ons zelf, maar voor U want in de zaken welke wij beheren, komt de gunstige invloed naar voor, dank zij krachtig beleid, dank zij het bestaan van een vakblad, dank zij het inzicht dat de overheid werd gegeven in al uw problemen, wat voor U allen een levensbelang uitmaakt.

Dit gezegd zijnde menen wij dit jaarverslag niet te kunnen sluiten, zonder onze dank te betuigen aan de administratie van onze ministers van Verkeerswezen en van Landbouw en vooral wat de verzekering Hulp in Nood betreft, aan de medewerking van onze maritieme overheid, nl. waterschouten en bedienden, de knappe zeevaartinspektie, onze loodsdiensdienst die in alle opzichten onze grootste waardering verdienen, onze rechtskundige adviseur Meester Heymans, onze experts en agenten en onze knappe beheerraad, die elk op hun manier de rechtmatige belangen van

H.i.N. ten alle tijde hebben gediend. Daarbij voegen we een bijzondere hulde aan de man die steeds in Holland ons als konsul, expert en praktisch raadgever ten dienste heeft gestaan, waar en wanneer ook, er steeds bij is geweest om de leden van H.i.N. ter hulp te zijn.

We vernoemen hier de Heer H. Zwart, wiens verdiensten van Belgische zijde niet genoeg kunnen geprezen worden voor zijn hulp en bijstand in de vaak moeilijke omstandigheden waarin onze vissers en rederijen in Holland hebben verkeerd.

Dit gezegd zijnde, sluiten we dit verslag met de hoop en de vaste overtuiging dat alle leden de leuze "Eendracht maakt macht" zullen in-dachtig blijven en dat we straks de 35e verjaardag van onze maatschap-pij in een geest van cooperatieve samenhorigheid op luisterrijke wijze zullen mogen vieren.

VERSLAG VAN DE RAAD VAN KOMMISSARISSEN

Overeenkomstig de wettelijke en statutaire bepalingen zijn wij, ondergetekenden, kommissarissen van de Onderlinge Verzekeringsmaatschappij voor vissersvaartuigen «HULP IN NOOD», Hendrik Baelskaal, 27 Oostende, bijeengekomen om de rekeningen van voornoemde maatschappij na te gaan met het oog op het onderzoek van de op 31 december 1972 afgesloten balans en resultaatrekening, sluitend met een batig saldo van 117.312 Fr.

Wij hebben het «grootboek» vertegenwoordigd door de steekkaarten met de Algemene Balans der rekening vergeleken en hebben de volledige overeenstemming der cijfers en de juistheid van al de aktiva- en passivaposten vastgesteld.

Het inventaris-balansboek hebben wij met de aktiva- en passivaposten gecontroleerd en per steekproeven de aktivawaarden van de maatschappij nagezien. Wij hebben niets af te wijzen van de door de Raad van Beheer voorgelegde balans met de resultaatrekening die wij dan ook aan de Algemene Vergadering der leden voorstellen goed te keuren.

Oostende, 17 april 1973

DE KOMMISSARISSEN

S. MORBEE

R. DUTRIEUE

R. CATTOOR

